

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010329
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010329.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému K. F., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom N., S. XXX/X, t. č. Nemocnica pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 3, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/61/2020 zo dňa 28.06.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.11.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného K. F. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/61/2020 zo dňa 28.06.2021, bol obžalovaný K. F. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 3, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 27.02.2020 v čase okolo 17.45 hod. v N. v byte na Ulici jE. č. XXX/X, pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcej hádke so svojou vtedajšou manželkou - poškodenou I. F., ju chytil zozadu pod krk, pričom ona ho odsotila a potom, ako mu oznámila, že sa s ním chce rozviesť, vybral nôž, ktorým jej krúžil pred tvárou a uviedol jej, že on ju nezabije, ale že to za neho urobí niekto iný a tiež jej uviedol, že, ak ju niekde zabije, tak zabije aj sám seba a o deti sa budú starať jeho rodičia, potom svoju vtedajšiu manželku opäť chytil pod krk a pohrýzol ju do čela, pričom sa jej podarilo ho odsotiť a zo strachu ujsť pred obžalovaným z bytu von,
- dňa 01.03.2020 v presne nezistenom čase v N. v byte na B. jE. č. XXX/X, pravdepodobne opäť pod vplyvom alkoholu, povedal svojej vtedajšej manželke - poškodenej I. F., že ak zistí, že ona má nejakého frajera, tak že ju zabije,
- dňa 03.03.2020 v čase okolo 19.00 hod. v N. v byte na B. S. číslo XXX/X, počas hádky so svojou vtedajšou manželkou - poškodenou I. F., chytil a držal ju pod krkom, pričom držal v ruke nôž a mieril ním na ňu, pričom jej povedal, že ju nezabije on, ale niekto iný, čo si on osobne zariadi, pričom uvedené opakujúce sa konania obžalovaného vo vzťahu k jeho vtedajšej manželke - poškodenej I. F., páchané najmä pod vplyvom alkoholu, vzbudili u poškodenej strach a teda boli spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu z možného naplnenia vyhrážok.

Za to bol odsúdený podľa § 363 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného

súdu Prievidza sp. zn. 2T/83/2020 zo dňa 28.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/121/2020 zo dňa 17.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný K. F., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uložený súhrnný trest, ktorým mu bol zvýšený predchádzajúci trest o 1 rok, nepovažuje za zákonný. Páchanie trestnej činnosti ľutuje, úprimne v sebe cíti, že sa takého konania dopustiť nemal, bolo to nesprávne, nenapraviteľné a neospravedliteľné. Obžalovaný uviedol, že bývalá manželka ho pravidelne navštevuje a keď dostal povolenie opustiť väznicu, vyhľadala ho a ich vzťahy sú dnes dobré a usporiadané. Za spáchané priestupky bol riadne potrestaný a táto okolnosť nemôže mať za následok, že mu je ukladaný vyšší trest. Takýto postup je rozporný s princípmi trestného práva uvedenými v § 2 ods. 21 Tr. por. Súd znemožnil uplatňovanie jeho práv, medzi ktoré patrí aj právo na aplikáciu § 44 a § 39 ods. 3 a 4 Tr. zák., obzvlášť, keď trestná sadzba v jeho prípade, resp. jej spodná hranica je 6 mesiacov a súd mu uložil trest odňatia slobody o 6 mesiacov vyšší ako je táto spodná hranica trestnej sadzby. Obžalovaný tvrdil, že okresný súd pri rozhodnutí nezohľadnil dve pohľadujúce okolnosti, skutočnosť, že poškodená sa vyjadrila, že nemá záujem na jeho ďalšom trestaní, že sú ich vzťahy napravené a trest má postihovať len páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu, pričom hroziaci trest popri už uloženom treste je marginálny. Žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že mu uloží podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s tým, že upustí od uloženia súhrnného trestu v súlade s § 44 Tr. zák. per analogiam.

V písomnom podaní osobne podanom krajskému súdu dňa 09.11.2021 poškodená I. F. požiadala o zmiernenie trestu pre obžalovaného, nakoľko sa ich vzťahy napravili a určitú mieru zavinenia na jeho správaní nesie aj ona. Chcú znova ako rodina žiť v jednej domácnosti a hlavne vychovávať tak ich 7 ročnú dcéru a vynahradiť jej tie stratené roky a zlé obdobie, ktoré prežívala a stále žije vďaka nie dobrým rozhodnutiam, ktoré urobili. Každý týždeň chodia na návštevy aj s dcérou a je veľmi ťažké sa jej pozerať do očí plných slz, keď odchádzajú z návštevy od jej ocina. Poškodená chce, aby dostali šancu skôr, ako je určené, vstúpiť jej ako rodina funguje, ako ju veľmi ľúbia, ako veľmi ľúbia aj jeden druhého.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že považuje výrok o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému za zákonný a správny v celom rozsahu, pričom navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca dal na zváženie odvolaciemu súdu, či predmetný uložený trest je primeraný, napriek tomu, že možno konštatovať, že je zákonný, avšak s poukazom na skutočnosti uvedené v písomnom odôvodnení odvolania navrhol, aby krajský súd vyhovel odvolaniu obžalovaného a rozhodol tak, ako je uvedené v jeho písomnom odôvodnení.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, uznal obžalovaného K. F. vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) Tr. zák. v spojení s § 122 ods. 3, ods. 7 Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uložení treste odňatia slobody a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody z podnetu podaného odvolania krajský súd dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste. Je

potrebné uviesť, že okresný súd pri ukladaní dôsledne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom správne obžalovanému priznal existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/83/2020 zo dňa 28.10.2020, právoplatným dňa 17.12.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/121/2020 zo dňa 17.12.2020, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu opilstva podľa § 363 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedeným rozsudkom bola zároveň obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť uhradiť Sociálnej poisťovni, pobočka Prievidza, so sídlom Prievidza, Matice slovenskej 10 (poškodenému) škodu vo výške 1.543,30 eur. Aktuálne prejednávaný skutok obžalovaný spáchal skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/83/2020 zo dňa 28.10.2020. Preto za situácie, že okresný súd v aktuálne prejednávanej veci obžalovanému správne priznal dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. (ani krajský súd nezistil žiadne ďalšie poľahčujúce okolnosti), ukladal súhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 363 ods. 1 Tr. zák. (trestného činu najprísnejšie trestného, 3-8 rokov), upravenej s použitím ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice o jednu tretinu), § 41 ods. 2 Tr. zák. (zvýšenie hornej hranice o tretinu) a § 42 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené okresným súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky, t. j. pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/83/2020 zo dňa 28.10.2020 a tiež s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, aj podľa názoru odvolacieho súdu je trestom zákonným, nie je neprimerane prísny, vzhľadom na charakter zbiehajúcej sa trestnej činnosti a jej závažnosť. Krajský súd uvádza, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený týmto skorším rozsudkom, preto nebolo ani možné ukladať obžalovanému trest s podmienečným odkladom jeho výkonu, keďže predchádzajúci trest bol uložený ako nepodmienečný. Odvolací súd nezistil ani podmienky na použitie § 39 Tr. zák. pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, ani dôvody pre upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., ako sa toho obžalovaný domáhal, pričom opätovne v tomto smere poukazuje na závažnosť zbiehajúcej sa trestnej činnosti (zločin opilstva a pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania), za akú je aktuálne ukladaný trest, kedy sa trestnej činnosti opakovane dopúšťal voči vtedajšej manželke. Nebezpečnosť takéhoto konania neznižuje ani aktuálne vyjadrenie obžalovaného a poškodenej, že ich vzťahy sa zlepšili a chceli by opätovne žiť spolu. Na základe zhodnotenia všetkých vyššie uvedených skutočností, odvolací súd zistil, že uložený trest je trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a takto uloženým trestom bude splnený i jeho účel tak z hľadiska generálnej, ale i individuálnej prevencie. Na výkon trestu okresný súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. správne zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste odňatia slobody, pričom s odôvodnením uloženého trestu v rozsudku okresného súdu sa v plnej miere stotožnil. Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného K. F. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.